τῆς ἀκινήτου περιουσίας μου στὸ Γιουκατάν, δὲν σκοπίζουμαι διόλου, γιατὶ εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ θυσιάσω ἀκόμη καὶ τὴ ζωή μου, παρὰ νὰ δώσω πίσω στὴν κυβέρνησι τοῦ Μεξικοῦ τὸν ἀρχαῖο θησαυρὸ τῶν Μάγια γιὰ νὰ τὸν λυώση καὶ νὰ τὸν κάνη ράβδους χρυσοῦ γιὰ τὸ ἀπόθεμα τῆς Τραπέζης της!...»

*

Ὁ πρόξενος Θόμπσον κατόπιν ἔδωσε μερικὲς περίεργες πληροφορίες γι' αὐτὸ τὸ μυστηριῶδες «Ἱερὸ Πηγάδι». Τὸ Τσίτσεν-Ἴτσα ἦταν ἡ ἱερὴ πόλις τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Μάγια καὶ βρίσκεται πενῆντα περίπου μίλλια ἀνατολικὰ τῆς Μερίντα, τῆς πρωτεύουσας τοῦ Γιουκατάν. Οἱ Μάγια εἶχαν τὴ συνήθεια νὰ θεοποιοῦν τὶς περίεργες μορφὲς τῆς φύσεως καὶ τὸ «Ἱερὸ Πηγάδι» φαίνεται ὅτι τοὺς εἶχε προξενήσει κατάπληξι ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Τὸ τελείως κυκλικὸ σχῆμα τῆς ὄχθης του κι' ἡ κάθετες πλευρές του ποὺ ἔχουν ὕψος εἴκοσι περίπου μέτρα, καθὼς κι' ὁ πράσινος καθρέφτης τῶν νερῶν του, τοὺς ἔκαναν νὰ φαντάζωνται ὅτι ἦταν ἡ κατοικία κάποιου θεοῦ. Οἱ ἱερεῖς τους ἔπειτα, ἀπὸ μιὰ παράξενη «ἀποκάλυψι» τοὺς ἐξήγησαν ὅτι ἐκεῖ μέσα καθόταν ὁ ὑποχθόνιος θεὸς Νῶχ-Ὄτς-Γιοὺμ-Σάχ, ὁ θεὸς τῆς Βροχῆς, κι' ὅτι ἔπρεπε νὰ τοῦ προσφέρωνται θυσίες κάθε Ἄνοιξι, γιὰ νὰ τὸν ἐξευμενίζουν, ἀφοῦ ἐξαρτιόνταν ἀπ' αὐτὸν ἡ ἐσοδεῖες τους...

Οἱ Μάγια λοιπόν, κάθε Ἄνοιξι προσέφεραν μεγάλες ἀνθρωποθυσίες στὸ θεὸ τῆς Βροχῆς, ρίχνοντας μέσα στὰ πράσινα νερὰ τοῦ «Ἱεροῦ Πηγαδιοῦ» κοπὰ ἑκατοντάδες τὶς ὥμορφες παρθένες τους, στολισμένες ἀπ' τὸ κεφάλι ὡς τὰ πόδια μὲ χρυσᾶ κοσμήματα καὶ μὲ πολύτιμα πετράδια, καθὼς καὶ νέους πολεμοπὰς μὲ χρυσοστόλιστες φορεσιὲς καὶ μὲ χρυσοδεμένα ἄρματα.

Ἡ ἱεροτελεστία τώρα τῆς θυσίας, ὅπως ἐξήγησε ὁ Θόμπσον, γινόταν μὲ τὸν ἀκόλουθο τρόπο: Δυὸ ἱερεῖς, οἱ πιὸ γεροὶ κι' οἱ πιὸ δυνατοὶ ἀπ' ὅλους στεκόντουσαν στὸ πιὸ ὑψηλὸ σημεῖο τῆς ὄχθης, καί, παίρνοντας στὴν ἀγκαλιά τους ἕνα ἀπὸ τὰ θύματα, ἄρχιζαν νὰ τὸ λικνίζουν καὶ νὰ τὸ ναρκώνουν μὲ τὰ θρησκευτικὰ τραγούδια τους. Τὸ λίκνισμα αὐτὸ σιγὰ-σιγὰ γινόταν ὅλο καὶ πιὸ γρήγορο καὶ τέλος, ὅταν τὸ θῦμα ζαλιζόταν, τὸ ἔπνιγαν κρυφὰ καὶ τὸ ἄφηναν νὰ πέση μέσα στὰ πράσινα νερὰ τῆς λίμνης. Ἂν τώρα τύχαινε καμμιὰ φορὰ νὰ σωθῆ ὡς ἐκ θαύματος ἀπ' αὐτὸ τὸ μαρτύριο μιὰ παρθένος καὶ ν' ἀνεβῆ σὲ λίγο στὴν ἐπιφάνεια τῶν νερῶν, οἱ Μάγια τὴν ἀνεκήρυσσαν ἀμέσως Μεγάλη Ἱέρεια! Αὐτὸ ὅμως τὸ θαῦμα συνέβαινε μόνο ὅταν τὸ ἤθελαν οἱ ἱερεῖς, ποὺ δὲν ἔπνιγαν φυσικὰ αὐτὴ τὴν τυχερὴ παρθένο..

Ὁ Ἀμερικανὸς πρόξενος, τέλος, ἐδήλωσε ἀκόμη μιὰ φορά, ὅτι ὁ τραγικὸς θησαυρὸς τῶν Μάγια ποὺ βρίσκεται θαμένος μέσα στὰ βοῦρκα τοῦ «Ἱεροῦ Πηγαδιοῦ» εἶνε τεράστιος κι' ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὸν ἀφήσουν στὴν τύχη του καὶ στὰ χέρια τῆς μεξικανικῆς κυβερνήσεως οἱ ἀρχαιολόγοι τοῦ Παληοῦ καὶ τοῦ Νέου Κόσμου. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Μεξικοῦ θὰ προλάβη νὰ τὸν ἀνασύρη ἀπὸ τὸ «Ἱερὸ Πηγάδι», πρὶν προφτάσουν νὰ τὸν γλυτώσουν ἀπὸ τὰ χέρια της οἱ ἐπιστήμονες, γιατὶ ἔχει σωθῆ πάλι τὸ ἀπόθεμα τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης της...

ΕΡΝΕΣΤΟ ΜΠΡΕΝΤ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ἕνας ἄνθρωπος ἀκοινώνητος, πρέπει νὰ εἶνε ἢ θεὸς ἢ ἄγριο θηρίο.
Ἀριστοτέλης

***

Ἡ ἐλευθερία ἀποφεύγει νὰ ζῆ σὲ χῶρες ποὺ δὲν ὑπάρχουν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ χρηστότητα.
Ἀδαμ. Κοραῆς

***

Ἐκεῖνος ποὺ περιφρονεῖ τὴν ἐπιστήμη, περιφρονεῖ γενικὰ τὴ λογική. Κι' ἐκεῖνος ποὺ περιφρονεῖ τὴ λογική, περιφρονεῖ αὐτὸ τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο.
Ἀνατὸλ Φρὰνς

***

Ὑπάρχουν ὀνοησίες γιὰ ὅλα τὰ πνεύματα καὶ πνεύματα γιὰ ὅλες τὶς ἀνοησίες.
Βοατοὺρ

***

Ἡ ὑποκρισία εἶνε ὁ σεβασμός, ποὺ προσφέρει ἡ κακία στὴν ἀρετή.
Λὰ Ροσφουκὼ

***

Ἐκεῖνος ποὺ τρώει λίγο, τρώει πολύ!
Ὅσο πιὸ πολὺ φαγητὸ ἀφήσης μέσα στὸ πιάτο σου, τόσο πιὸ μεγάλη ὑγεία θ' ἀποκτήσης.
Ἔδισσων

***

Ἡ κυριώτερη βάσις τοῦ γάμου εἶνε ἡ ἀμοιβαία...παρανόησις.
Ὀδάϊλντ

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ μουσικὴ καὶ τὰ ζῶα. Τὸ πείραμα τοῦ Ἄγγλου φυσιοδίφου. Ὅπου ἡ μελωδία συγκινεῖ καὶ τὰ πιὸ ἄγρια θηρία. Τὸ βάρος τοῦ ἐγκεφάλου τῶν μεγάλων ἀνδρῶν. Τὸ...ρεκὸρ τοῦ Βισμαρκ. Τί λέγει σχετικῶς ἡ ἐπιστήμη. Τὰ μεγαλείτερα ρολόγια τοῦ κόσμου, κλπ.

Ὁ Ἄγγλος φυσιοδίφης Κόρνιν ἔκαμε κάποτε ἕνα ἀρκετὰ περίεργο πείραμα, γιὰ νὰ ἐξακριβώση ποιὰ ἐπίδρασι ἔχει ἡ μουσικὴ ἀπάνω στὰ διάφορα ζῶα.

Ἀγκαζάρισε δηλαδὴ μιὰ μικρὴ ὀρχήστρα καὶ τὴν μετέφερε σὲ ζωολογικὸ κῆπο τοῦ Λονδίνου.

Μόλις ἄρχισε νὰ παίζη ἐκεῖ ἡ μικρὴ ὀρχήστρα, ὅλα τὰ ζῶα ἔδειξαν ἐξαιρετικὴ προσοχή. Μονάχα μερικὰ μεγάλα φείδια, ἔδες καὶ πύθωνες κυρίως, καὶ ἡ ἀράχνες—ποὺ ἀπὸ πολλοὺς θεωροῦνται μουσικομανεῖς—δὲν ἔδειξαν κανένα ἐνδιαφέρον.

Οἱ σκορπιοὶ ἔδειξαν τὸ μεγαλείτερο ἐνδιαφέρον ἀπ' ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα. Ὅταν μάλιστα τὸ βιολὶ τῆς ὀρχήστρας ἄρχισε νὰ παίζη ἕνα σόλο, φαινόντουσαν καταγοητευμένοι.

Ἡ σαῦρες πάλι ἄκουγαν τὴν ἐκτέλεσι μὲ ἐξαιρετικὴ κατάνυξι καὶ κρατοῦσαν τὸν χρόνο τῶν κομματιῶν, ποὺ ἔπαιζε ἡ ὀρχήστρα, μὲ τὶς γλωσσίτσες τους!

Ἡ κάτασπρες ἀρκοῦδες τῶν πόλων, μόλις ἄρχισε νὰ παίζη ἡ ὀρχήστρα, σηκωθήκανε στὰ πισινά τους πόδια κι' ἀρχίσαν νὰ χορεύουν, ἀφίνοντας συγχρόνως μικροὺς μυκηθμοὺς ἀπὸ τὴ μεγάλη εὐχαρίστησί τους.

Οἱ λέοντες πάλιν ἐκδηλώνανε τὴν εὐφροσύνη τῆς ψυχῆς τους κουνῶντας ἐπάνω τὶς οὐρές τους.

Ἡ σταχτιὲς ἀρκοῦδες τὸ σπήσανε στὸ χορό, χορεύοντας κι' αὐτὲς σὰν τὶς λευκές, σὰν νὰ εἶχαν τρελλαθῆ!

Ἡ στρουθοκάμηλος ἄκουγε σὰν μιὰ σοβαρὴ κυρία, ἀλλ' ὅταν ἄφησε μερικὲς ψηλὲς νότες τὸ φλάουτο, ἔδειξε μὲ νευρικὲς κινήσεις τοῦ λαιμοῦ της τὴν ὀργή της, σὰν νὰ θέλε νὰ φωνάξη: «Φάλτσο!... Φάλτσο!...»

Καὶ ἡ τίγρις, ἐνῶ ἔδειχνε ὅτι τὴν εἶχε κοπιασμένη τὸ βιολί, μόλις ἄκουσε τὸν ὀξὺ ἦχο τοῦ φλάουτου πήδησε πρὸς τὰ πίσω, ἀφίνοντας ἕνα μανιασμένο μούγκρισμα, καὶ στριμώχθηκε στὴν πιὸ ἀπόμακρη γωνιὰ τοῦ κλουβιοῦ της, γιὰ νὰ μὴν ἀκούη πειά.

Ἀπ' τὸ πείραμα αὐτὸ ὁ Ἄγγλος φυσιοδίφης ἔβγαλε τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ μουσικὴ συγκινεῖ ὅλα τὰ ζῶα κι' ὅτι εὐχαριστοῦνται περισσότερο ἀπὸ τοὺς μέσους τόνους!... Μ' ἄλλα λόγια ὅτι τὰ ζῶα εἶνε ἀπὸ μουσικῆς ἀπόψεως...συντηρητικά!...

***

Καθὼς εἶνε γνωστόν, τὸ μέσον βάρος τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ ἀνθρώπου εἶνε περίπου 1400 γραμμάρια.

Μεταξὺ τῶν διασημων ἀνδρῶν, ποὺς ὁποίους ἔγινε νεκροψία μετὰ τὸν θάνατό τους, ὁ ἐγκέφαλος τοῦ Σίλλερ ζύγιζε 1596 γραμμάρια, τοῦ Βύρωνος 1792, τοῦ Κάντ 1624, τοῦ Κυβιὲ 1820 καὶ τοῦ Βισμαρκ 1867.

Ἂν δηλαδὴ ὑπάρχει μιὰ σταθερὴ ἀναλογία μεταξὺ τοῦ βάρους τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ ἀνθρώπου, πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι ὁ Βισμαρκ ἦταν ὁ μεγαλοφυέστερος ἀπὸ τοὺς πέντε διασήμους ἄνδρας ποὺ ἀναφέρουμε παραπάνω. Εἶνε σωστὸ ὅμως αὐτό: Ἂν συγκρίνουμε πάλι μὲ τὸ ἴδιο μέτρο τὸν Βύρωνα καὶ τὸν Κάντ, πρέπει ἐπίσης νὰ παραδεχτοῦμε ὅτι ὁ πρῶτος εἶνε μεγαλοφυέστερος τοῦ δευτέρου. Αὐτὸ τὸ συμπέρασμα ὅμως δὲν εἶνε καθόλου σωστό. Γιατὶ ὁ Κάντ ἦταν ἀναμφιβόλως μεγαλοφυέστερος τοῦ Βύρωνος.

***

Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα ρολόγια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶνε καὶ τὸ ρολόγι τοῦ Δημαρχείου τῆς Φιλαδελφείας.

Τὸ ρολόγι αὐτὸ εἶνε τοποθετημένο ἀπάνω σ' ἕναν πύργο, τοῦ ὁποίου τὸ ὕψος φτάνει τὰ 174 μέτρα. Ἡ διάμετρος τοῦ ρολογιοῦ εἶνε ὀχτὼ μέτρα καὶ 70 ἑκατοστόμετρα. Ὁ ὡροδείκτης καὶ ὁ λεπτοδείκτης του ἔχουν μάκρος 3 μέτρα καὶ 15 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου.

Τὸ μεγαλείτερο ὅμως ρολόγι τῆς ὑφηλίου, εἶνε ἀσφαλῶς τὸ ρολόγι ἑνὸς ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν τοῦ Παρισιοῦ. Τὸ γιγαντιαῖο αὐτὸ ρολόγι ἔχει διάμετρο 9 μέτρων καὶ 75 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου.